

[Kristen Amby.]

— jeg haaber, den højtærede Undervisningsminister kender mig saa godt, at han ved, det er rigtigt, naar jeg siger det — at ville rejse denne Sag som en Slags Fagforeningssag paa cand. mag.-Organisationens Vegne. Jeg erkender, at ogsaa uden de bestemte Eksaminer, der kan være Tale om, uden Magisterkonferens eller Doktor-disputats, kan en Mand have saa fremragende videnskabelige Kvalifikationer, at man vil foretrække ham, og det er vist givet nok, at den foretrukne Ansøger, Landbrugskandidat Werner Christensen, paa sit specielle Omraade, som Kemiker, er overordentlig dygtig. Men der er visse Momenter i denne Sag, som gør, at jeg alligevel ønsker at tage den op.

Det afgørende her er nemlig ikke blot, at man positivt kan hævde, at den vedkommende foretrukne Ansøger er særdeles habil, det afgørende maa ogsaa være, om de Ansøgere, der har de fuldeste videnskabelige Kvalifikationer, er inhabile. Og særlig om en enkelt af Ansøgerne ønsker jeg dog, at Tinget skal høre, hvordan hans Kvalifikationer er, fordi det maa forekomme Offentligheden ganske mærkværdigt, at han forbigaas ved Besættelsen af en saadan Stilling.

Den af Ansøgerne, jeg tænker paa, er Dr. phil. S. A. Andersen. Han er altsaa blevet forbigaaet her. Det er maaske ikke Tinget bekendt, at det ikke er nogen særlig højtlønned Stilling, Stillingen som Afdelingsgeolog. Indehaveren faar vist knap 4 000 Kr., saa vidt jeg ved omkring 3 800 Kr., saa det er jo ikke et saa forfærdelig fedt Ben, der søges. Men altsaa, Dr. phil. S. A. Andersen er blevet forbigaaet; og hvem er nu denne Dr. phil. S. A. Andersen?

Han er født 1901, er altsaa 34 Aar, han bliver Magister i Istidsgeologi — er altsaa egentlig Geolog — i 1926; han tager Studieophold i Stockholm 1926—27 som Stipendiat fra Clara Lachmann-Fondet, han var Kostlærer i Birkerød fra 1927 til 1928, fik Universitetets Guldmedaille i 1929, Doktorafhandling antaget i September 1930, forsvaret Marts 1932, om Aase og den Slags Ting — altsaa en specielt geologisk Afhandling, en Afhandling, der i øvrigt blev antaget af Direktøren for Danmarks Geologiske Undersøgelse, Victor Madsen, og Professor Bøggild. Endvidere havde han Studieophold i Amerika 1 Aar som Stipendiat fra „Scandinavian American Foundation“ — et saadant Stipendium er en fremragende Udmærkelse —, Carlsbergfondets Universitetslegat 1931—33 og endelig Rejse-

Understøttelse fra Rask-Ørsted Fondet, et fint videnskabeligt Fond, 1935 til Tyskland.

Se, denne Dr. phil. S. A. Andersen er altsaa ingen Mr. Nobody; han er tillige ikke ukendt med geologiske Undersøgelser, al den Stund han først i sin Studietid har været ansat i Danmarks Geologiske Undersøgelse og endelig fra November 1931, altsaa i 4 Aar, har været ansat som Assistent i Danmarks Geologiske Undersøgelse, først med en Gage af 160 Kr. om Maaneden og nu med en Gage af 190 Kr. om Maaneden.

Altsaa, Magister, Guldmedaille-Indehaver, Stipendiat, fremragende Videnskabsmand, Dr. phil. S. A. Andersen har nu i 4 Aar været ansat i Danmarks Geologiske Undersøgelse som Assistent og faar nu endelig 190 Kr. om Maaneden. Denne Dr. phil. S. A. Andersen forbigaas ved Besættelse af en Stilling som Afdelingsgeolog, nu da han er 34 Aar, til Fordel for en vel habil, men ikke universitetsuddannet Mand, en habil Kemiker, Landbrugskandidat Werner Christensen, der ogsaa har været ansat — og i længere Tid — i Danmarks Geologiske Undersøgelse som Kemiker, men i en honorarlønnet Stilling, hvor han har faaet 300 Kr. om Maaneden. Jeg havde nær sagt — man kunde helt se væk fra videnskabelige Kvalifikationer eller ikke-videnskabelig Kvalifikation og sige rent menneskeligt: Kemikeren har dog 300 Kr. om Maaneden, han faar nu et Par Hundrede Kroner mere ved at blive fast ansat, men Dr. phil. S. A. Andersen har 190 Kr. om Maaneden; hvis han var blevet Afdelingsgeolog, vilde man i hvert Fald have hjulpet ham til en bedre Løn.

Men det er ikke paa den Linie, jeg vil argumentere, men væsentligt ud fra dette rent principielle Syn, at jeg ikke forstaar, at Administrationen kan lade være med at indstille en Mand, som Universitetet og i øvrigt den paagældende Institutions Chef selv har været med til videnskabeligt at udmærke, og hvis Arbejdskraft man har brugt i 4 Aar til en Løn af 190 Kr. om Maaneden — at man kan lade være med at indstille ham til en ledig Stilling som Afdelingsgeolog, nu da han er 34 Aar. Det begriber jeg overhovedet ikke, og naar jeg henleder den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa dette, saa er det, fordi jeg har saa meget Kendskab til hans Retsind, til, at han ikke er forud indtaget, at han vil vide at forsvare de Menneskers Interesser, som har svært ved at forsvare sig selv. Er der nogen Menne-